

Kelet-Európa és benne a kisebb-nagyobb férfiuralom által lakott szegletek teljesen mentesek a tévedéstől. Nem csak most, hanem tíz-húsz-harminc, sőt **száz évvel ezelőtt sem tévedett senki.**

Pontosan azért élünk ilyen jól, azért vagyunk különbek mindennél és mindenkinél, mert itt minden és mindenki egyszerűen tökéletes és hibátlan. Csak azokkal van baj, akik az ellenségeink, akik miatt nincsen biztonság.

A génekbe varrt tökéletesség

Nem csúszik hiba, mert nem csúszhat a gépezetbe – sem akkor, amikor a „zember” gyereket nevel, sem pedig akkor, amikor verekszik, amikor kiáll az igaza mellett. Mert ő a „zember”, aki nem hagyja magát, **nem is ma szállt le a falvédőről.** Van hangja, ereje, keménysége ahhoz, hogy megmutassa: nem véletlenül tartják őt a teremtés koronájának, hiszen az egész élete és annak hibátlan, mindenek felett álló vitele erre predesztinálja őt generációk óta.

Ilyen volt a nagyapja, a dédapja, az ük-, de még a szépapja és a családi ősapja is, az örökséget meg a hagyományt vinni kell tovább, szakadatlanul, rendületlenül és tévedhetetlenül, hibátlanul. Tévedni márpedig – nem szabad. A hibafaktor ki van zárva és amúgy meg minden és mindenki le van szarva, aki arra gondol, hogy itt és most ez másképp van vagy lehet.

Maximum akkor és annyit hibázott – esetlegesen – amikor elvette a „zasszont”. Na, akkor kellett

volna még keményebbnek lenni, még meggyőzőbbnek, hogy a „zasszon” (aki verve jó, ugye...) csak tanuljon és főleg okuljon belőle. **Engedelmességet, csendet, otthonülést, fakanalat, pina-odaadást.** Azt. Főleg azt.

Mindenki megnézheti magát

Nevenincs országok hibanincs mikrotársadalmaiban nem létezik az, hogy nekem nincsen igazam és nem az, és úgy történik, ahogy én szeretem és tudom azt, ahogy van.

Ha a „zasszon” nem adja a „zurának”, majd megkapja. A magáét. Különben is, tudja, hogy mi a dolga, ezért nem kell szólnia semmit, mert megkap mindent rendesen, úgy ahogy „köll”, s különben is, munkásököl-vasököl akkorát basz oda, ahova köll, hogy mindenki megnézheti magát. A „asszon” meg főleg.

Ahova csak kicsit „köll”, oda is, hogy megtanulja, hogy mi a rend és a fegyelem, mert csak ezzel jutunk előre. Sírva vigadva és gyalázva tisztelve. Kuttyavilág, szűk esztendő, de ünnep az mindig van, s a forgatókönyve is ugyanaz, akárcsak a „zéletnek”. Nincs kilépés belőle.

A hibanincs mikrotársadalom, ahol ezek az emberek élnek, maga a földi paradicsom, ennél jobbat és különbet sehol és senkik még nem találtak ki – jöhetett akármilyen politikai és társadalmi berendezkedés, **a legfőbb jogot mindig az ököl és a többségi egyetértés diktálta és diktálja.**

Aki pedig kiesik ebből a 99,99 százalékból, az vagy beteg, vagy fogyatékos, vagy buzi, vagy „leánka”, vagy „fetica”, vagy ilyen vagy olyan selejt, vagy szerencsétlen, vagy „bódogtalan”, vagy egyszerűen csak gyenge és erőtlen, akit úgy eltapos egy határozott bakancstalp, mint a legyengült őszi legyet, s még észre sem fogja venni senki, de senki.

Mert nem lesz már, aki észrevegye.

Mert azt kell észrevenni, hogy itt nincsen tévedés, kérem, s nem is volt soha. Sem hiba, sem pedig esetleges kételyek vagy bizonytalanságok. Csak az van, amit mondtak a „zöregék” is: **a**

Igazam van, ugye?

2018. január 10. szerda, 15:00

„vegetarián” az vagy örmény, vagy beteg,

enni a konyhába „köll”, s oda mész s azt csinálod, fiam, amit én mondok, mert ha nem, akkor...

„Béfejezted-é..?”